

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 34/2020-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. apríla 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Petra Molnára prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátskou kanceláriou HKP Legal, s. r. o., Križkova 9, Bratislava, v mene ktorej koná advokát Mgr. Peter Kubovič, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 211/2014, a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 211/2014 b o l i p o r u š e n é .

2. Okresnému súdu Košice II p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 211/2014 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Sťažovateľovi priznáva finančné zadostučinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré mu je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Sťažovateľovi priznáva náhradu trov konania v sume 640,66 € (slovom šesťstoštyridsať eur a šesťdesiatšesť centov), ktorú je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť na účet jeho právnej zástupkyne advokátskej kancelárie HKP Legal, s. r. o., Križkova 9, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. novembra 2019 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 211/2014 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je v procesnom postavení žalobcu v konaní o zľavu z ceny výrobku z titulu zodpovednosti za chybný výrobok. Napadnuté konanie začalo podaním návrhu na okresnom súde 19. júla 2013 (pôvodne vedené pod sp. zn. 15 C 126/2013). Okresný súd 30. júla 2013 vec postúpil Okresnému súdu Košice-okolie z dôvodu miestnej príslušnosti. Uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 NcC 35/2014 zo 4. septembra 2014 bola konštatovaná príslušnosť okresného súdu a veci bola po vrátení na tento súd pridelená sp. zn. 18 C 211/2014, pod ktorou sa konanie vedie dosiaľ.

3. Zo sťažovateľom popísaného priebehu konania ďalej vyplýva, že prvé pojednávanie sa konalo 20. februára 2015, na ktorom bol sťažovateľ vyzvaný na doplnenie podania a žalovaný sa ho nezúčastnil. Ďalších pojednávanií 1. júla 2015 a 14. októbra 2015 sa žalovaný opäť nezúčastnil. Okresný súd uznesením z 28. septembra 2016 vyzval sťažovateľa na odstránenie väd podania, ktoré odstránil podaním z 9. januára 2017. Uznesením z 15. marca 2018 okresný súd pripustil zmenu žaloby (I. výrok), pripustil vstup ďalšieho subjektu do konania (manželka žalovaného – IV. výrok), nepripustil zmenu žaloby v časti finančného zadost'učinenia (II. výrok) a odmietol žalobu v časti úrokov z omeškania (III. výrok). Sťažovateľ podal proti III. výroku odvolanie a proti II. výroku sťažnosť. Krajský súd odvolaním napadnutý III. výrok v odvolacom konaní zrušil a vrátil na ďalšie konanie, pretože okresný súd odmietol žalobu v časti úrokov z omeškania napriek odstráneniu väd podania v tejto časti. Sťažovateľ podal aj sťažnosť na priet'ahy adresovanú predsedovi súdu, ktorá bola vyhodnotená ako dôvodná v období od 10. januára 2017 do 15. marca 2018.

4. Sťažovateľ v sťažnosti namieta neprimeranú dĺžku konania (viac ako šesť rokov) bez právoplatného rozhodnutia v merite veci. Poukázal na to, že okresný súd nevyužil svoje zákonné prostriedky vo vzťahu k žalovanému, ktorý robil obštrukcie, a sám okresný súd spôsobil priet'ahy nesprávnym postúpením veci Okresnému súdu Košice-okolie, čím sa konanie neprimerane predĺžilo. Po rozhodnutí krajského súdu je okresný súd opäť nečinný viac ako sedem mesiacov. Sťažovateľ zároveň uviedol, že súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia ústneho pojednávania.

5. Na základe tejto sťažnostnej argumentácie sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie o nej rozhodol nálezom v tomto znení:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo postupom Okresného súdu Košice II porušené.

2. Okresnému súdu Košice II prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/211/2014 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 5.000,- EUR ...

4. Okresný súd Košice II je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia... sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] v sume 415,51 EUR...“

6. Požadované finančné zadost'učinenie sťažovateľ odôvodňuje ujmou, ktorá mu vznikla v súvislosti s bezdôvodným predlžovaním stavu právnej neistoty, keďže o jeho veci nebolo rozhodnuté v primeranej lehote.

7. Uznesením sp. zn. II. ÚS 34/2020 z 23. januára 2020 ústavný súd prijal sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie v rozsahu označených práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa čl. 38 ods. 2 listiny a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľa

8. Na výzvu ústavného súdu predseda okresného súdu listom sp. zn. 1 SprV 76/2020 z 3. februára 2020 ústavnému súdu oznámil, že netrvá na ústnom prejednaní veci, a pripustil, že v napadnutom konaní došlo k priet'ahom v období od 10. januára 2017 do 15. marca 2018 a v období od 6. mája 2019. Poukázal tiež na časové úseky, keď prebiehalo odvolacie konanie, na ktoré okresný súd nemal vplyv (od 22. mája 2018 do 6. mája 2019). Predseda okresného súdu uviedol, že sťažovateľ prispel k predĺženiu konania, keď opakovane menil petit žaloby a navrhol vstup ďalšieho subjektu do konania. K navrhovanej výške zadost'učinenia uviedol, že ju považuje za neprimeranú s poukazom na spoluzavinenie dĺžky konania sťažovateľom a na nízku hodnotu predmetu sporu.

9. Na vyjadrenie predsedu okresného súdu reagovala právna zástupkyňa sťažovateľa podaním z 12. februára 2020, v ktorom zotrvala na podanej ústavnej sťažnosti a poukázala na to, že okresný súd dosiaľ právoplatne nerozhodol a sťažovateľova právna neistota trvá od 9. júla 2013. Činnosť okresného súdu hodnotí sťažovateľ ako neefektívnu a poukázal aj na obštrukčné správanie žalovaného, vo vzťahu ku ktorému okresný súd nevyužil primerané zákonné prostriedky na zabezpečenie súčinnosti žalovaného. V závere právna zástupkyňa uplatnila nárok sťažovateľa na náhradu trov konania v rozsahu troch úkonov právnej služby.

10. Vzhľadom na oznámenia právnej zástupkyne sťažovateľa a predsedu okresného súdu, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Obsah súdneho spisu v napadnutom konaní

11. Okresný súd ako súčasť vyjadrenia z 3. februára 2020 vypracoval tento prehľad procesných úkonov, ktorého hodnovernosť ústavný súd overil porovnaním s predloženým spisovým materiálom a pre potreby ďalšieho konania z neho vychádzal:

- «- žalobu o zaplatenie 68,- eur... podal sťažovateľ na tunajšom súde dňa 9.7.2013.*
- dňa 30.7.2013 postúpil tunajší súd spis Okresnému súdu Košice-okolie*
- dňa 30.8.2013 vyslovil Okresný súd Košice-okolie nesúhlas s postúpením veci a predložil spis Krajskému súdu v Košiciach, ktorý uznesením zo dňa 4.9.2014 rozhodol, že na konanie je príslušný Okresný súd Košice II.*
- spis bol nášmu súdu vrátený dňa 22.10.2014.*
- dňa 12.11.2014 uplatnil sťažovateľ zmenu (rozšírenie) žaloby tak, že žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie 100,- eur.*
- uvedená zmena žaloby bola pripustená uznesením zo dňa 14.11.2014.*
- z dôvodu úrazu sudkyne bol termín pojednávania, určený na deň 19.11.2014, zrušený a nový termín pojednávania bol stanovený na deň 20.1.2015.*
- pojednávanie sa uskutočnilo a za účelom ďalšieho dokazovania a predvolania žalovaného, ktorý sa na pojednávanie nedostavil, bolo odročené na deň 6.5.2015.*
- dňa 4.5.2015 požiadal konateľ žalovaného o odročenie pojednávania, určeného na deň 6.5.2015, z dôvodu práceneschopnosti, o čom predložil súdu doklad.*
- pojednávanie bolo odročené na deň 1.7.2015.*
- pojednávanie sa uskutočnilo bez prítomnosti žalovaného a bolo odročené na deň 14.10.2015.*

- dňa 7.10.2015 doručil sťažovateľ „vysvetlenie požiadavky na finančné zadosťučinenie“, ktorým opäť zmenil žalobný petit.

- vzhľadom na uvedené podanie (zo dňa 7.10.2015) požiadal právny zástupca žalovaného o odročenie pojednávania, určeného na 14.10.2015, keďže podanie mu bolo doručené až 13.10.2015 a k tomuto sa chce kvalifikovane vyjadriť.

- na základe uvedenej žiadosti bolo pojednávanie odročené na deň 27.1.2016.

- dňa 27.10.2016 oznámil sťažovateľ súdu vstup ďalšej sporovej strany na strane žalobcu.

- z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne bol termín pojednávania, určený na deň 27.1.2016, zrušený.

- dňa 18.2.2016 bolo doručené vyjadrenie žalovaného cestou jeho právneho zástupcu.

- dňa 28.9.2016 bol sťažovateľ vyzvaný, aby odstránil vady svojho podania zo dňa 7.10.2015 a [REDACTED] bola vyzvaná, aby oznámila, či súhlasí so vstupom do konania.

- dňa 10.1.2017 predložil sťažovateľ „vysvetlenie k výzve“ a [REDACTED] doručila svoj súhlas so vstupom do konania.

- dňa 15.3.2018 bolo vyhotovené uznesenie, ktorým bola pripustená zmena žaloby a pripustený vstup do konania ďalšiemu subjektu na strane žalobcu.

- dňa 16.3.2018 bol určený termín pojednávania na deň 30.5.2018.

- dňa 5.4.2018 podal sťažovateľ sťažnosť proti uzneseniu zo dňa 15.3.2018 a zároveň odvolanie proti tomuto uzneseniu.

- dňa 18.4.2018 bolo odvolanie zaslané na vedomie žalovanému.

- z dôvodu podaného odvolania bol termín pojednávania, určený na deň 30.5.2018, zrušený a spis bol dňa 22.5.2018 predložený na rozhodnutie o podanom odvolaní Krajskému súdu v Košiciach.

- z odvolacieho súdu bol spis vrátený dňa 6.5.2019 s rozhodnutím, ktorým bolo uznesenie vo výroku, ktorým súd odmietol žalobu v časti úrokov z omeškania zrušený a v tejto časti vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

- dňa 10.12.2019 došlo k zmene zákonnej sudkyne po odchode pôvodne konajúcej zákonnej sudkyne do starobného dôchodku.»

IV.

Relevantná právna úprava a judikatúra

12. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

13. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon o ústavnom súde.

14. Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o tom, či postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

15. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak, ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (IV. ÚS 221/04).

16. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z čl. 2 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ako aj z čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje tak, aby vec bola čo

najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prierahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

V.

Právne posúdenie veci

17. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prierahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľa.

18. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že konanie o nároku kupujúceho na zníženie ceny vadného výrobku je bežnou súčasťou rozhodovacej činnosti okresného súdu a ani okolnosti prejednávanej veci neodôvodňujú záver o mimoriadnej zložitosti veci. Predmet konania nevykazuje znaky mimoriadneho významu pre sťažovateľa, čo by si vyžadovalo zvýšenú starostlivosť súdov.

19. Správanie sťažovateľa ako strany sporu je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prierahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd na základe zapožičaného súdneho spisu konštatuje, že sťažovateľ čiastočne prispel k predĺženiu konania, keďže zaslal návrh na pripustenie zmeny petitu 7. októbra 2015 a z dôvodu nedostatku času na vyjadrenie protistrany bol termín pojednávania určený na 14. október 2015 zrušený. Taktiež z dôvodov na jeho strane bolo potrebné odstraňovať vady podania. Uvedený príspevok sťažovateľa ústavný súd zohľadnil pri určovaní výšky finančného zadosťučinenia. Pokiaľ ide o uplatňovanie procesných oprávnení a opravných prostriedkov (zmena žaloby, podanie sťažnosti a odvolania, pozn.),

ktoré objektívne predlžujú konanie, tieto nemôžu byť na ťarchu sťažovateľa pri posudzovaní zodpovednosti za prietahy, ale ani pričítané okresnému súdu.

20. Napokon sa ústavný súd zaoberal hodnotením postupu okresného súdu v namietanom konaní, pričom vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

21. Ústavný súd vychádza z premisy, že medzi obsahom práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny po obsahovej stránke niet zásadnej odlišnosti. Najmä pri posudzovaní namietaného porušenia práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru prihliada na ustálenú rozhodovaciu prax ESĽP, pokiaľ ide o primeranosť dĺžky konania.

22. Celková dĺžka konania o návrhu sťažovateľa v skutkovo a právne pomerne jednoduchej veci, ktorá je ku dňu rozhodovania ústavného súdu viac ako 6 a pol roka bez vydania meritórneho rozhodnutia na prvom stupni (keďže uznesenie z 15. marca 2018 nepojednávalo o merite, pozn.), je v zmysle ustálenej judikatúry ESĽP k čl. 6 ods. 1 dohovoru zjavne neprimeraná bez potreby bližšieho skúmania konkrétneho priebehu konania.

23. Pokiaľ ide o namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, ústavný súd zohľadnil skutočnosť, že sa viedlo konanie na dvoch stupňoch sústavy súdov, že vo veci bolo vydané nemeritórne rozhodnutie, ktoré bolo však v odvolacom konaní zrušené a vrátené. Zároveň ústavný súd zhodnotil, že nesprávne posúdenie procesnej podmienky príslušnosti súdu predĺžilo konanie z dôvodu postúpenia a vrátenia veci o vyše jeden rok. Zároveň k odstraňovaniu väd podania zo 7. októbra 2015 pristúpil okresný súd až 28. septembra 2016, teda s odstupom takmer jeden rok. Opakovaný nedostatok súčinnosti žalovaného okresný súd nijako

nesankcionoval. Celková dĺžka konania nie je ústavne akceptovateľná a nie je možné ani konanie ako celok považovať za efektívne smerujúce k nastoleniu právnej istoty.

24. Ústavný súd preto s prihliadnutím na neakceptovateľnú dĺžku napadnutého konania a na zistený neefektívny postup okresného súdu dospel k záveru, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom. Na tomto základe ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

25. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie s'ťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

26. Keďže napadnuté konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu o tejto s'ťažnosti ešte právoplatne skončené, ústavný súd v súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy druhou vetou prikázal okresnému súdu konať v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 211/2014 bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

VI.

Primerané finančné zadosťučinenie

27. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

28. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej s'ťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné právo alebo slobodu

sťažovateľa, je povinný sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

29. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

30. Sťažovateľ sa domáha priznania finančného zadosťučinenia vo výške 5 000 € z dôvodov uvedených v časti I tohto nálezu.

31. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj ESĽP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Zohľadňujúc konkrétne okolnosti posudzovanej veci, najmä celkovú neprimeranú dĺžku konania, ale aj príspevok sťažovateľa k predĺženiu konania a význam predmetu konania, dospel ústavný súd k záveru, že v danom prípade bude priznanie finančného zadosťučinenia v sume 1 000 € primerané konkrétnym okolnostiam prípadu (bod 3 výroku tohto nálezu).

VII.

Náhrada trov konania

32. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

33. Sťažovateľ si v konaní uplatnil nárok na náhradu trov konania pred ústavným súdom.

34. Ústavný súd v zmysle § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodol o náhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s právnym zastupovaním. Náhradu priznal za tri úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti

a vyjadrenia) vykonané v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 § 13 ods. 2 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

35. Tarifná odmena za každý úkon [§ 11 ods. 2 a § 12 ods. 3 písm. c) vyhlášky] vykonaný v roku 2019 predstavuje sumu 163,33 € a režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) k úkonu po 9,80 € a v roku 2020 je to 177 € za úkon právanej služby a režijný paušál k úkonu 10,62 €, čo spolu predstavuje sumu 533,88 €. Uvedená suma po zvýšení o DPH, keďže právna zástupkyňa sťažovateľa preukázala, že je platiteľkou DPH, je 640,66 € (bod 4 výroku tohto nálezu).

36. Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP).

37. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. apríla 2020

L'uboš Szigeti
predseda senátu